

Compassie als drijfveer

Op 20 maart 2019 vonden de verkiezingen voor de Provinciale Staten plaats. Voor GroenLinks werd Ali Karataş benoemd in de Staten van Utrecht. Aan De Linker Wang vertelt hij graag iets over zijn drijfveren om de politiek in te gaan en over zijn ervaringen van de afgelopen vier jaar.

Ina Huisman

Het gesprek vindt plaats in een café hartje Utrecht, een plaats waar Ali (40 jaar) graag komt. Zo'n plek past bij hoe hij zichzelf en zijn rol in de politiek ziet, midden tussen de mensen voor wie hij het doet. Hij wil verbinder zijn tussen de provinciale politiek, gemeenten, bedrijven en maatschappelijke organisaties. In dat hele samenspel vindt hij de burgers het belangrijkste: "Dat zijn de mensen om wie het draait." Hij komt het liefst op voor de belangen van groepen die geen stem hebben en niet sterk georganiseerd zijn. Volgens hem is er daarbij sprake van institutioneel racisme.

Na de dood van George Floyd door politiegeweld in de Verenigde Staten op 25 mei 2020 gaan over de hele wereld actievoerders de straat op. Ook in Nederland wordt gedemonstreerd en is Ali één van de mensen die meedoet en helpt bij de organisatie van het protest. Hij zegt: "Zo kom je als politicus en beleidsmaker te weten wat mensen vinden en willen en waar hun pijn ligt." Wat hij steeds weer hoort en ervaart, bevestigt hem in zijn indruk dat het racisme, ook in Nederland, institutioneel is. Maar dat mag niet hardop gezegd worden.

Ali voelt zich gesteund in zijn gevoel, nu precies in deze maand (oktober 2022) het rapport van het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) over de integratie van migranten in Nederland is verschenen. Het rapport kreeg de veelzeggende titel: *Gevestigd maar niet thuis*. Mensen met een migratieachtergrond die al langer in Nederland zijn of in Nederland zijn geboren, zijn somber over het politieke systeem en ervaren discriminatie vanwege hun afkomst. De helft van hen vindt Nederland geen gastvrij land voor mensen met een migratieachtergrond.

Om werk te maken van een inclusieve samenleving benadrukt het SCP dat anti-discriminatiebeleid onderdeel moet zijn van het integratiebeleid.

Ondergewaardeerd

Ali is geboren en getogen in Utrecht, al heeft hij ook nog een paar jaar in Turkije gewoond. Dat was in de periode dat hij op de basisschool zat en zijn ouders weer een bestaan in Turkije wilden opbouwen. Hij leerde er goed rekenen en sprak natuurlijk vloeiend Turks. Toen het gezin zich weer in Nederland vestigde, was Ali het Nederlands een beetje verleerd en volgde een half jaar lang een schakelklas om dat niveau weer op het peil van groep 6 te brengen. Hij vertelt dat hij op een Katholieke basisschool zat, waar kinderen, volgens het onderzoek van RTL Nieuws, geregeld beter scoren op de eindtoets dan de school had verwacht, gezien het gegeven schooladvies voor het vervolgonderwijs. Ook na een verhuizing binnen Utrecht bleef hij zijn basisschool trouw, al moest hij toen met de bus op en neer: "Ik wilde mijn vrienden niet missen." De verhuizingen, de onderwaarderende basisschool en de noodzaak om het Nederlands bij te spijkeren, belemmerden Ali niet in zijn school- en verdere carrière. Hij studeerde en doceerde Bestuurs- en Organisiatiewetenschap én rechten aan de Universiteit van Utrecht en was projectleider Wonen & Wijken bij Platform31, het landelijk kennis- en netwerkinstituut voor stad en regio. Hij zegt: "Ik heb altijd hard gewerkt én heb veel gehad aan de steun van allerlei mensen, zowel in de politiek als in het werk."

Intensief aan de slag

Platform31 is een kennis- en netwerkorganisatie, die de trends in stad en regio signaleert. Het platform verbindt beleid, praktijk en wetenschap rondom actuele

vraagstukken en komt tot een aanpak waarmee bestuurders, beleidsmakers en uitvoerders aan de slag kunnen. De organisatie werkt in opdracht van en samen met gemeenten en Rijk, woningcorporaties, brancheorganisaties, onderzoeks- en onderwijsinstellingen, marktpartijen, Europese instellingen en planbureaus. Platform31 houdt zich

Dat valt niet altijd mee, vanwege de verschillende belangen van de verschillende portefeuilles en hun woordvoerders. Hij zegt: "De klimaat- en energietransitie staat terecht bovenaan de agenda, maar we moeten wel oog houden voor de sociale consequenties. En dus voor de mensen die mee moeten in deze transitie."

'Het is tijd voor nieuwe mensen en nieuwe energie.'

us bezig met de brandende thema's van wonen, werken, zorg, energie, klimaat en alle actuele onderwerpen die daaronder vallen. Ali: "De doelen waar ik bij Platform31 aan werkte, komen overeen met de thema's en doelstellingen van de Provincie Utrecht."

Voor de Statenfractie van GroenLinks Utrecht is Ali woordvoerder op de portefeuilles Omgevingswet/visie, Participatie, Sociale Agenda, Sport en sinds kort, door het vertrek van een collega Statenlid, ook de Energietransitie. De Omgevingswet is een veelomvattende wet van de Rijksoverheid, die op 1 januari 2023 in werking zou treden. De Omgevingswet staat voor een goede balans tussen het benutten én het beschermen van de fysieke leefomgeving. De overheid wil vóór 2030 de natuur uitbreiden en versterken, de bodem- en waterkwaliteit verbeteren, duizenden nieuwe betaalbare woningen bouwen en meer doen tegen klimaatverandering. Samengevat: de brede welvaart stimuleren! Gezien de veelomvattendheid van de Omgevingswet, moet er intensief met de andere portefeuillehouders worden samengewerkt.

Nieuwe energie

Waar hij tegenaan gelopen is in politiek en werk, is de moeilijkheid om mensen méé te krijgen. Ali heeft inmiddels besloten om zich in 2023 niet weer verkiesbaar te stellen voor de Provinciale Staten. De combinatie van werk, politiek en privé drukte zwaar, net als de onmogelijke keuze die hij voor zijn gevoel moest maken tussen zijn idealen en het zich moeten voegen naar het beleid. Hij zegt: "Ik heb voorlopig aan mijn dienstplicht voldaan. Het is tijd voor nieuwe mensen en nieuwe energie. En misschien maak ik nog een comeback."

Dat neemt niet weg dat hij zich tot die tijd volop inzet voor de doelen en de verkiezingscampagne van GroenLinks. Huis-aan-huis langs de deuren gaan en in gesprek gaan met de bewoners vindt Ali een mooie en effectieve manier om te horen hoe de mensen denken over hun buurt en wijk. Gesprekjes van vijf minuten voeren was de bedoeling. Ali bleef iets langer bij de deuren staan om het verhaal achter het verhaal te horen. Verhalen blijven hem inspireren en de compassie met iedereen die zich in de achterhoede van de samenleving bevindt, blijft hem drijven. ●

De prijs van de wijn

Proost! Mijn reisgenootje en ik schenken een glaasje wijn in op het balkon van onze Bed and Breakfast in de Bourgogne. Wat is het hier vredig en zomers zo vlakbij de kathedraal en de terrassen aan de rand van de rivier, de weiden en glooiende hellingen, en de kerkjes met middeleeuwse fresco's. Ineens wordt onze rust verstoord: uit de gemeenschappelijke keuken komen verontrustende geluiden. Met veel hartstocht wordt daar een maaltijd bereid van vis en kip en kruidige mengsels, gepaard gaande met geanimeerde gesprekken in een onbekende taal. Daar verschijnt een grote man met een jellaba aan, een afrikaans gewaad. Hij eet blijmoedig zijn bord leeg terwijl hij geniet in het keurige franse keukentje. De overige gasten kijken beleefd weg van deze vreemde onderbreking van hun vakantie harmonie.

"Goedenavond! Waar komt u vandaan?" vragen we aan de onverwachte gast. Hij vertelt: "Ik ben Achmed, ik kom uit Mali. Ik woon in Barcelona, samen met mensen uit Senegal. We hebben geen papieren. Onze baas regelt werk voor ons, daarom zijn we hier. Wij zijn gekomen met een busje om druiven te plukken. We gaan 's ochtends om 4 uur naar de wijngaarden en werken de hele dag door." Trots toont hij ons zijn nieuwe gym schoenen.

De volgende ochtend gaat onze vriend in een zwaarbeladen busje weer verder terwijl wij onze versgebakken croissants eten. Hij is de man die onze druiven plukt, ons wijnglas mogelijk maakt. Hij is de illegale immigrant, de goedkope arbeider, de mens van niets; de zwarte man zonder papieren. Onze welvaart heeft een ongeziene achterkant. Achmed is ook in onze eigen mooie stad. Hij wast onze borden, veegt onze vloeren, bezorgt onze pakketjes en de krant. Hij maakt onze bedden op. Zonder hem, onze ongeziene naaste, redden we het niet.

Arbeidsmigranten zijn in ons eigen Nederland volop aanwezig! Via arbeidsbemiddeling van min of meer legale uitzendbureaus worden zij ingezet om groenten te oogsten, op bouwplaatsen te werken, bij supermarkten voorraden uit te laden of pakjes te bezorgen vanuit grote distributiecentra. Zij worden gehuisvest in caravans en FlexHotels, waar ze moeten betalen voor hun bed dat geregeld is door datzelfde uitzendbureau.

Wie plukken onze tomaten en komkommers? Wie zorgen voor ons voordelige bloemetje op de koffietafel? Wie levert ons pakketje af aan de deur? Het is de onzichtbare migrant die bierblikjes uit laadt en vloeren veegt. Goed om te weten voor wie het goed heeft. Goed genoeg om links te stemmen. GroenLinks!

Margrietha Reinders is buurt-domeinee in Amsterdam.

Ali Karataş
(Eigen foto)